

בעקבות המדור "פלישה מן האויר והדיפתה": "מערכות" חובי י"ב

לא לזיכוח אלא להדגשות אחדות מתכונת רשימה זאת.
נחיתה מהאויר, הריהי ביסודה דיסנט ככל הדיסנטים. אבל פעולתו של דיסנט זה מופנית לא כלפי קו (קו החוף), אלא נגד שטח או שטחים. מפני זה אף ההגנה נגדו אינה מהוה קריהגנה, על שורת עמדותיו, אלא רשת של עמדות-הגנה. כל דיסנט, - ונחיתה מהאויר בכלל, - חולשתו היא בהתחלתו. כי חילהחלוצ תמיד קטן בו בערך, ותפקידו הוא, ליצור את התנאים הדרושים בשביל הכוח הגדול יותר הבא אחריו. על המגינים להיות איפוא מוכנים להרוץ את החלוצ דוקא.

ומשום כך חשובה קודם כל רשת תצפיות. כי מהנחיתה יש להוציא את העוקץ - את האפתעה. ובצד רשת התצפיות - באה רשת של פטרולים לוחמים; כי יש לנצל את הרגעים הראשונים ולהכנס לקרב מיד, שלא לתת לאויב שהות להסתדר, לא לתת לו להגיע ל"רנדבוי", למקום הפגישה והרכוז המיועד לכוחותיו. ואסור לקמץ בקרבנות בהתקפה ראשונה כזאת על חיל מוטס שנחת. הפטרול הבא במגע ראשון צריך לפעול בכל מצב, בכל יחסי כוחות - כדי להרויח זמן, על מנת שהרזרבה תוכל לגשת בעוד מועד למקום הפעולה. יש לזכור, שהשונא יתמוך בצנחניו עליי "ארטילריה מעופפת" - כשם שדיסנט ימי נתמך על-ידי תותחי הצי; אבל אסור לשכוח שיעילותה של הפצצה אווירית, נגד יחידות המפוזרות בשטח - קטנה בהרבה מיעילותה של אש ארטילריה רגילה, עיקר האפקט ניכר כאן ב"רוח" של האנשים; ויש להסביר ולהסביר את הדבר לאנשי הפטרולים הלוחמים, יש לחסן אותם ואת רוחם בפני הנשק הזה. וטוב מזה, אם אפשר על-ידי תרגיל ריאליסטי מתאים להרגיל אותם למצב מעין הנ"ל. (ואמנם נסיונות לכך נעשים בזמן האחרון במערכת אמונוי של הצבא הבריטי, בתוך "אמון הקרב", ע"י פיצוץ, מתואם בזמן, של מוקשי-קרקע, וכיו"ב). קשר הרדיו - נשק רציני הוא בידי הצנחן. על ידו הוא קשור עם מפקדו, על ידו יודעים מפקדיו את מצבו. אסור, גם מבחינה זאת, שה"פטרולים הלוחמים" יהיו במצב רע ממצב שונאיהם. ידיעה מדויקת ומהירה על ירידת האויב מהאויר - יכולה להועיל להגיב יותר מכל דבר אחר. משהתבססו הצנחנים קשה לעקם; - אבל עזרה למגינים שתגיע במועדה - ערכה מכריע.

יש תמיד להביא בחשבון את אפשרותן של דיברסיות. וטוב אם יש רזרבות מקומיות מספיקות כדי לפגוש את הגל הראשון של הופעות-אויב בלתי-צפויות כאלה. ברם, הרזרבה האסטרטגית הארצית תורה להתערבות בא כאשר ברור כוון המכה האויבת העיקרית. ותמיד יש לזכור: התקפת-נגד כלפי כוחות-נחיתה צריכה להתנהל בכל המרחק, בלי היסוסים, בלי חשבון קרבנות - כי הסך הכל תלוי כאן במדה רבה במכה הראשונה. רשת כבישים מפותחת - חשובה מאד לכל הגנה, אך ביחוד להגנה נגד נחיתה. להספיק ולהגיע מהר למקום - זהו התפקיד לרזרבה של מגינים. צומת דרכים - זהו מקומו של הפטרול הלוחם.

ואשר לאימון - הלא האימון המיוחד הנדרש כאן הוא אימון להתקפה טקטית, למעבר על פני מכשולים, לקרב פנים אל פנים ולחנועה מהירה בכל סביבה ותנאי-קרקע. כדי לתת דפוסים של ממש לאמון מעין זה דרוש גם תירגול. תמיד, בכל מקום, יש לנסות ולתאר למפרע מה זומם, בתנאים נתונים, השונא - ולתרגל, גיב למפרע, תנועות נגד המכוונות להכשילו.

מתקרב שלב מכריע של המלחמה. ובוה השלב - אופיני יהיה השימוש בחיל מוטס. על כולנו להיות מוכנים.

במערכה

(סוף מעמוד 8)

ולא לגיונות ענקיים, הן המפלסות דרך להתקפה, ולהתקפה הנגדית. חבורות פרטיזנים מאומנות מרתקות את אגפי האויב, עוצרות את התקדמותו, פועלות בעורפו, משלות אותו ומעסיקות את כוחותיו בשעת קרב מכריע נגדו. רשת ישובים בצורים, מתגוננים, שוללת ממנו את אפשרות התמרון החפשי, מסכלת את נסיונותיו לדיברסיה, מן העורף ואף מן האגף. היחסו לנו כל אלה, המוכרחים הם לחסור לנו?

וכאמור — לא צבאות-מיליונים נלחמים כאן. אלפים, רבבות מעטות — יש בהם כדי להטות את כפות המאזנים באזור-מלחמה זה. גם לגדודים, גם לכוח ההגנה העממית, גם לגבורת, „יחידות-היתושים“, על עקיצות-היתושים המכשילות שלהן — בשביל כל אחת מדרכי-הקרב ומשיטות-הפעולה, אשר נתגבשו במלחמה הזאת כנחלתם וככלי-זינם של העמים, הקטנים והנתקפים, יש מקום ותפקיד, ואף יכולת-המעשה, גם בקרב מערכתנו אנו. קטן יכול להיות חלקנו (לעומת ממדי העולם, במלחמה זאת שעל פני כדור-הארץ כולו), אך הוא עשוי לשקול הרבה, ולהיות בין הקובעים את התוצאה, בהאבקות על אזור-הקרבות החיוני והמרכזי הזה, המרוחק מבסיסי המעצמות אך הקרוב אלינו, אשר שמו — המזרח התיכון.

„מערכות“ — לשנתן הרביעית

שלוש שנים — אין זה פרק-זמן מקובל לסכום דרכו של כלי-מבטא, ושל ירחון — על אחת כמה וכמה. אך יש תקופות, בהן משתנה, מתכווץ או מתרחב, מושג הומן עצמו. בהגנת סבסטופול, שלפני תשעים שנה בערך, נחשב לאנשי חיל-המצב כל חודש בעיר הנצורה כשנת-שירות רגילה בצבא. ושלוש שנות-המלחמה האלה היו כה גדושות מאורעות, אסונות, תמורות ובעיות, עד שכלי-מבטא בימינו אלה צריך היה לעשות במשך שנה אחת כברת-דרך של חמש שנים „תקינות“.

ובעמדנו כיום על סף השנה העברית החדשה, ולאחר שלוש שנות המלחמה, גם בסיום השנה השלישית ל„מערכות“, מן הנכון יהיה להזכיר לעצמנו את הדרך בה עברנו.

דרך זו שבעבר — משמשת גם מעין ציון לעתיד. כימים אלה מופיע האינדקס הראשון לתכנון של כרכי „מערכות“ (ארבעה במספרם, לפי סדרי

הכריכה) שנתקבצו עד כה. והמפתח הזה לקריאה ולבקשת הענין הנדרש — הוא עצמו יכול לשמש כציון המתאים ביותר לדרך הירחון עד כה. על שלוש השאלות הנשאלות מאליהן: — מה עשה? מה עדיין לא הספיק לעשות? מה היה ברצונו לעשות?

מנושאים כלליים מאד, מן העומס של המופשט — עברנו, דרך שלבי המלחמה הזאת ומבחניה, כלומר — גם דרך שלבי התפתחותו והתבגרותו של צבור קוראניו. — אל הענין הממשי, אל הידיעה הקונקרטית, אל סיכומי נסיונם של עמים, אל בקשת התשובות לשאלות סביבתנו הקרובה, אל הנסיונות להבהרת מחשבתנו העצמית.

לא נעדרו מחוברותינו אסון-פולין והטרגדיה של צרפת, גבורת תושבי לונדון ופרשת הפרטיזנים הרוסיים, קורות המלחמה במדבר והכרת ארצותינו השכנות, פרקי התישבות ומסכת „משמר הארץ“, בעיות הנוער והאשה בתקופת המלחמה ובירור תפקידי הישוב והעם — במערכה, ולקראת היום שיבוא אחריה. אך רב עוד החסר. פרצים-פרצים נראים עדיין בתכנית-המערכת, פרקי-ידיעה ולקוטי-מחשבה שטרם הספקנו לגבשם או להקנותם. בשנתו הרביעית ינסה הירחון לסתום לפי מדת יכולתו את הפרצים הללו, להוסיף נדבך על בנינו.

ברם, לא רק על הירחון עצמו מוטל התפקיד, והאחריות לביצועו. כפולה היא תעודתו של כלי-מבטא: — לחנך את קוראיו — ולהביע את רוחם. ואת כל אחד משני תפקידי אלה יוכל להגשים בשלמות רק בהסמכו גם על מילויו של השני. וכאן בא תור הקוראים: — תור פעילותם-הם, ומאמצם-הם, לבטוי העצמי. לאלה מצפה הירחון, במדה מוגברת ומורחבת, בשנתו הרביעית.

4 כרכים » מערכות «

כרך א': בימי מערכות, אשמורות, מחנות.

כרך ב': מערכות א'—ד', מלחמה במדבר.

כרך ג': מערכות ו'—י', מבנה הצבא החדש.

כרך ד': מערכות י"א—י"ג, לשאלות הגיאופוליטיקה של אסיה הסוביטית.

— מפתח הענינים לארבעת הכרכים —

ס"ה למעלה מ-1300 עמוד המחיר 1.100 לא"י

להשיג במנהלת הירחון, נחלת בנימין 57 ת"א, ת.ד. 168

הקוראים ששמרו על החוברות יכולים למסרן לכריכה. מחיר הכריכה (בצירוף מפתח הענינים) לארבעת הכרכים — 300 מיל,